

[Holdgaard.]

delse genkalde i det ærede Medlems Erindring et stort Krisemøde, der i Sommer blev afholdt i Holstebro, og hvor der var en Forsamling paa ca. 1 200. Der stod Formanden for Randers-Bevægelsen i Ringkøbing Amt og sagde omtrent saaledes: Vi Landboere her fra Ringkøbing Amt maa jo skamme os ved at sende Bud til København efter vore Rigsdagsmænd. Vi har valgt en Doktor Dit og en Doktor Dat, der sidder hernede, og som ikke har nogen Forstand paa vore Forhold. Hvem var denne Doktor Dit og denne Doktor Dat? Det var det ærede Medlem Hr. Krag og det ærede Medlem Hr. Moltesen. Derfor tror jeg ikke, det ærede Medlem skal gøre saa stort af, at han har Tilslutning fra den Side. Han har vist Grund til, som man siger, at fare sagte med Dørene i den Forbindelse.

Ingen har ønsket dette Forslag, siger det ærede Medlem Hr. Krag. Det er en Udtalelse, der ligger udenfor Virkelighedens Verden. Er der ingen, der har ønsket det, naar f. Eks. de danske Husmandsforeninger har givet det deres Tilslutning? Jeg tror, der er en, der har bestridt, at vi har Bemyndigelse dertil. Det skal vi selv afgøre. Jeg kan kun sige i denne Forbindelse, at der er her til Rigsdagen indsendt Tilslutning til Forslaget fra de sjællandske Husmandsforeninger, Husmandsforeningerne paa Lolland-Falster, de fynske Husmandsforeninger og fra forskellige Amter i Jylland. Men dertil kommer jo, at der foreligger talrige Udtalelser fra Venstremænd, fra Landboforeningsmænd rundt om i Landet, der ogsaa har givet Tilslutning til det Forslag, og jeg tager neppe fejl i, at Randers-Bevægelsen i Virkeligheden ogsaa ønsker det gennemført, selv om de selvfølgelig gerne ønsker noget mere; de er jo ikke smaa i at stille Krav.

Men dersom vi nu ser paa det fremsatte Lovforslag, er det nu alligevel af den Beskaffenhed, at man næsten kan sige, at det kommer som en uundværlig Hjælp til adskillige Landkommuner. Den Hjælp, som Landkommunerne vil faa, er en saadan, at jeg gerne vil se de Landkommunalbestyrelser, der vil afvise dette Forslag. Jeg tror, at de Herrer maa gøre sig klart, at i den kommende Tid vil der blive store Vanskeligheder ude i Landkommunerne, og derfor tager netop Forslaget Sigte paa først og fremmest Betalingen af Landbrugernes Kommuneskatter, det, vi har krævet fra Husmandsforeningernes Side.

Man har fra første Færd, den Gang Forslaget blev skitseret af Ministeren i Fæl-

lesmøderne, søgt fra det store Landbrugs Side at kaste Almissepøget over paa Forslaget. Deroverfor har vi paa det kraftigste nedlagt Protest og udtalt vor alvorligste Misbilligelse, fordi jeg tror, vi kan sige, for at blive i den samme Sprogbrug som det ærede Medlem Hr. Clausager, at det er Synd og Skam for de tusind kriseramte, at det skal betegnes som en Almisse og i den Forbindelse som noget særligt nedværdigende at tage imod den Hjælp, man her tiltænker dem. Thi det er ikke rigtigt at ville give det Udseende af, at Landbruget ikke med rank Ryg og oprejst Pandé kan tage mod dette Forslag.

Og med Hensyn til Midlernes Tilvebringelse vil jeg ogsaa gerne have Lov til at udtale, for først at tage Nedsættelsen paa Militærbevillingerne, at det forekommer mig, at det er en moderat Tilpasning, og derfor havde jeg jo troet, at de, som taler saa højt fra den anden Side om Tilpasning, vilde ikke afvise dette Forslag. Det samme gælder den yderligere Beskatning af de store Indkomster; det er det, vi fra Husmandsforeningernes Side forstaar ved en retfærdig Tilpasning. Og ligesaa er det med de store Formuer.

Man har maaske Grund til i denne Forbindelse at sige, at kan det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, kan Partiet Venstre dog aldrig lære at forstaa, at Tilpasning ikke altid betyder, at det kun er Smaafolk, der skal spænde Livremmen ind; saadan forstaar vi det i alt Fald ikke fra Husmandsorganisationernes Side. Men det ser ud til, at man ikke vil forstaa det, for Venstres Forslag, som man jo nu har talt saa pænt om ogsaa her i Dag, gaar jo ud paa dette, at der skal gives Skattelettelse til alle Landbrugere, om de saa er aldrig saa velhavende. Og nogle velhavende Landbrugere er der dog sandsynligvis endnu. Nu skal jeg ikke komme ind paa de Diskussioner, der er ført med Hensyn til, hvor mange Penge Landbrugerne har i Banker og Sparekasser, men jeg kan dog henvise til et Foredrag, som det ærede Medlem Hr. Elgaard for et Par Aar siden holdt i Herning, og hvori han meget stærkt fremhævede, at det var Landbrugerne, der satte en væsentlig Del af de Penge i Banker og Sparekasser, som fandtes her i Landet, saa der maa jo være nogle, der ikke er saa særlig kriseramte. Men Venstre foreslaar altsaa, at alle skal have Lettelse, enten de er velhavende eller ikke, og Midlerne dertil skal ydes af dem, der har den daarligste økonomiske Bæreevne. For det maa jo være Resultatet, naar man modsætter sig de Forslag, der er fremsat fra Regeringens Side. Dette Stand-